

Ἄλλ' ἐν ᾧ τοσοῦτον καταγινόμεθα κοπιῶντες καθ' ὅλον ἡμῶν τὸν βίον, ἵνα ἐτοιμάσωμεν ἀνέτους καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἡμῖν κατοικίας χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶμεν ποσῶς, ὅτι μέλλομεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν μετ' οὐ πολὺ, ἴσως αὖριον, ἴσως σήμερον, αὐτὰς διὰ παντός, φροντίζομεν νὰ ἐτοιμάσωμεν διὰ τῶν καλῶν ἡμῶν πράξεων ἔστω καὶ μετρίαν κατοικίαν εἰς τὸν κόσμον ἐκείνον, ὃν οὐδέποτε θέλομεν ἐγκαταλείψει;

Ο ΑΓΑΘΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Διερχόμενος νύκτα τινὰ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ κύριος Γεώργιος... ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου πτωχοῦ τινος σιδηρουργοῦ, ἤκουσε τοὺς κτύπους τῆς σφύρας ἐπὶ τοῦ ἄκμωνος διπλασιαζομένους μετὰ πατάγου· θέλων δ' ἐκ περιεργείας νὰ μάθῃ τὸ αἴτιον ὅπερ ἠνάγκαζε τὸν γέροντα σιδηρουργὸν νὰ ἐργάζεται μέχρι τοῦ μεσονυκτίου εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ.

— Τί κάμνεις ἐκεῖ Μαστροθοδωρῇ, τῷ εἶπεν, ἀκόμη ἐργάζῃσαι, ἢ δὲν ἤξεύρεις ὅτι εἶναι περασμένα τὰ μεσάνυχτα;

— Τί νὰ κάμω, ἀφεντικὸν, ἀπήντησεν ὁ σιδηρουργός, δὲν ἐργάζομαι τοιαύτην ὥραν ἀπὸ πλεονεξίαν· τὸ κάμνω διὰ τὸν γείτονά μου Μαστροπέτρον· ὁ δυστυχὴς ἐκἀκὴ πρό ὀλίγων ἡμερῶν τὸ σπῆτι του καὶ εἶναι εἰς τὴν ψάθαν με ὅλα του τὰ παιδιὰ μὴ ῥωτᾶς, ἀφεντικὸν, δυστυχία φοβερά· σηκώνομαι λοιπὸν δύο ὥρας προτᾶτερα καὶ κοιμοῦμαι δύο ὥρας ὑπερῶτερα· οὕτω κάμνω δύο ἡμερομίσθια τὴν ἐβδομάδα περισσότερα, τὸ κέρδος τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ παραχωρῶ εἰς αὐτόν· ἐὰν εἶχα μικρὰν περιουσίαν, εὐχαρίστως θὰ τὴν ἐμοίραζον με αὐτόν, ἀλλὰ δὲν ἔχω εἰμὴ μόνον τὸ ἀμόνι μου. Χάρης τῷ Θεῷ ἡ ἐργασία δὲν λείπει εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, καὶ ὅταν ἔχει κάνεις βραχίονας πρέπει νὰ τοὺς μεταχειρίζεται διὰ νὰ βοηθῇ καὶ τὸν γείτονά του.

— Εἶναι πολὺ καλὸν τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ κ. Γεώργιος... ἀλλὰ πιστεύεις, ὅτι ὁ γείτων σου Πέτρος θὰ εἴναι ποτε εἰς κατάστασιν νὰ σοῦ ἀποδώσῃ ὅ,τι κάμνεις εἰς αὐτόν τώρα;

— Ὡ! ἴσως ὅχι, καὶ τοῦτο φοβοῦμαι μᾶλλον δι' ἐκείνον παρὰ δι' ἐμέ. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε; πᾶτα ἡμέρα φέρει τὸν ἄρτον τῆς ἐν συνόλῳ, ἐγὼ δὲν θὰ γείνω πτωχότερος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ παιδιὰ τοῦ Πέτρος δὲν θὰ ἀποθάνουν τῆς πείνης. Πρέπει νὰ βοηθῶμεν ὁ ἕνα; τὸν ἄλλον· ἐὰν, ὁ μὴ γένοιτο, ἐκαίετο τὸ ἰδικόν μου σπῆτι θὰ εἴμην βέβαια εὐχαριστημένος νὰ κάμουν εἰς ἐμέ ὅ,τι ἐγὼ κάμνω εἰς τὸν γείτονά μου.»

— Εἶγε Μαστροθοδωρῇ, ὑπέλαθεν ὁ κ. Γεώργιος... ἔχεις ἀγαθὴν καρδίαν καὶ ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἀνταμείψῃ. Τὴν ἐπιούσαν ὁ κ. Γεώργιος πλούσιος ὢν κτηματὶ καὶ ξένος τοιούτων αἰσθημάτων, λαβὼν τοιοῦτον καὶ ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ σιδηρουργοῦ καὶ ἐπιθυμίας

νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἀγαθοεργείας ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἀνώνυμον ἐπιστολὴν περιέχουσαν τραπεζικὸν γραμματίον τῶν 112 δραχμῶν.

«Τὸ ἐσώκλειστον γραμματίον ἀνήκει εἰς σὲ ἀγαθὲ μου Μαστροθοδωρῇ, ὅστις εἰμαι βέβαιος θέλεις τὸ διανεμηθῇ μετὰ τοῦ γείτονό σου Πέτρον· τὸ μικρὸν τοῦτο ποσὸν σοὶ τὸ ἐχρεώσται ὁ ἀποστέλλων, δι' ἐν λαμπρὸν μάθημα τὸ ὅποιον τῷ ἔδωκα; ἄλλοτε».

* *

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΚΟΛΣΕΣΤΕΡ (1648)

Ἡ Ἀγγλία, ἐπὶ βασιλείῳ Καρόλου τοῦ Α'. κατεληλατῆθη ἔνεκα φρικτῶν ταραχῶν. Ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ Κοινοβούλιον, εἶχον κηρύξει πόλεμον κατ' ἀλλήλων τὰ στρατεύματα τοῦ Κοινοβουλίου, καὶ τὰ τοῦ βασιλέως δὲν ἔπαυον συγκρουόμενα εἰς μάχας μετὰ τὰς ὁποίας οἱ νικηταὶ μετεχειρίζοντο ἄνυσ οἴκτου τοὺς νικηθέντας.

Ὅταν δὲ τὰ βασιλικά στρατεύματα κατετροπώθησαν, πολλοὶ ἀξιωματικοί, πιστοὶ εἰς τὸν ἀτυχῇ αὐτῶν Μονάρχην, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν Κολσέστερ, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ λόρδου Κάπελ, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου ὁ στρατὸς τοῦ Κοινοβουλίου, διοικούμενος ὑπὸ τοῦ λόρδου Φαίρφαξ ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν ταύτην.

Ἡ πολιορκία τῆς Κολσέστερ εἶναι ἐν τῶν ἀξιωματικῶν συμδάντων τῆς δυστυχούς ἐκείνης ἐποχῆς, ἔνεκα τῆς καρτερᾶς τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ἀντιστάσεως. Μόλας τὰς δεινὰς ἐφόδους ἃς εἶχον νὰ ὑποφέρωσι, μόλις τὴν ἔλλειψιν τροφῶν, εἰς ἣν μετ' ὀλίγον εὐρέθησαν, ἐπεχείρουν ἀκαταπαύτως ὀρμητικὰς ἐξόδους, καὶ περιεφρόνουν ἀπάσας τῶν πολιορκητῶν τὰς δυνάμεις.

Ὁ Φαίρφαξ φλεγόμενος νὰ κυριεύσῃ τὴν πόλιν καὶ ἔτι μᾶλλον νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὴν τοῦ Κοινοβουλίου μερίδα τὸν λόρδον Κάπελ, ἄνθρωπον ἐκ τῶν μᾶλλον ἐναρέτων καὶ τῶν περιφημοτέρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ βλέπων ὅτι ὁ Κάπελ εἶχεν ἀποφασίσει ν' ἀπολεσθῇ μᾶλλον ἢ νὰ ἀθετήσῃ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα του ὀφειλομένην πίστιν, ἐφραντάσθη, ἵνα δαμάσῃ τὴν ἀντίστασίν του, ἐν φοβερὸν σχέδιον.

Ὁ μονογενὴς τοῦ λόρδου Κάπελ υἱός, ἡλικίας δέκα ἐξ ἐτῶν, ἐσπουδάζε τότε ἐν τινι γυμνασίῳ περὶ τοῦ Λονδίνου. Ὁ Φαίρφαξ διέταξε καὶ συνέλαβον μυστικῶς, τοῦτον ὃν καὶ μετένεγκον εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ἔπειτα προσεκάλεσεν εἰς συνέντευξιν τὸν λόρδον Κάπελ, ὅστις δὲν ὑπόπτεισε ποσῶς τὴν ἀρπαγὴν ταύτην. Ὑπεγράφη λοιπὸν ἀνακοχὴ μιᾶς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο στρατηγοὶ συνῆλθον ἵνα διασκεφθῶσιν ὑπὸ σκηνὴν ἐπίσης ἀπέχουσιν τῶν δύο στρατοπέδων.

Ὁ Κάπελ δὲν ἠδύνατο ν' ὑποπτεύσῃ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐκλήθη εἰς τὴν προκειμένην συνέντευξιν· ἀλλ' ὁ Φαίρφαξ τῷ ἐξήγησεν αὐτήν. Προσῆνεγκεν αὐτῷ ἐν ὀνόματι τοῦ Κοινοβουλίου, τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα καὶ τὰς λαμπροτέρας ἀμοιβάς, ἐὰν ᾔθελε νὰ κατα-